

Tienduizend jaar oorlog zonder dat ooit iemand won

Gepubliceerd: dinsdag, 20 mei 2025 09:35

Wat te doen als je merkt dat je er niet okee mee kan zijn dat er elke dag duizenden mensen doodgaan in oorlogen waar zij persoonlijk niets mee te maken hebben?

Kinderen snappen vaak direct wat okee is en wat niet. Zij worden (nog) niet belemmerd door opgelegde denkbeelden.

Het volgende artikel is een bijdrage van Michiel en Suzanna.

Tienduizend jaren oorlog zonder dat ooit iemand won

Wat te doen als je merkt dat je er niet okee mee kan zijn dat er elke dag duizenden mensen doodgaan in oorlogen waar zij persoonlijk niets mee te maken hebben?

Kinderen snappen vaak direct wat okee is en wat niet. Zij worden (nog) niet belemmerd door opgelegde denkbeelden.

Dit [nummer](#) van K3, dat menig ouder zal kennen, is daar een toonbeeld van. Met teksten als:

“En we vragen de soldaatjes heel lief, zet die oorlog nu stop”, “tienduizend luchtballonnen, kleuren de horizon, tienduizend jaren oorlog, zonder dat ooit iemand won” en “k heb m'n kaartje af m'n tekening klaar, en ik stuur ze op weg, en een lief klein meisje hier ver vandaan, kijkt omhoog”

Je kunt natuurlijk van alles vinden van K3, maar deze tekst vertegenwoordigt wel waar het ons persoonlijk als kinderen al om ging.

Wij stuurden ook ballonnen, met gas gevuld, hopelijk op weg naar verre oorden. Met een briefje erbij of degene die het vond een reactie kon sturen middels post (er was toen nog geen grootschalig internet). Zo was dat in de jaren 90.

Soms kwamen er reacties terug uit verre landen. Dat was magisch voor ons als kinderen. En oorlogen waren, ook toen al, een ongrijpbaar, maar vooral heel verdrietig en

Tienduizend jaar oorlog zonder dat ooit iemand won

Gepubliceerd: dinsdag, 20 mei 2025 09:35

aangrijpend fenomeen.

Onze blik hierop is nooit veranderd en onze drijfveren zijn hetzelfde gebleven.

In dit licht is de oorlogsretoriek van de EU (en dus Nederland) onnavolgbaar. Er werd in 2022 [expliciet](#) gestemd tegen vrede in Oekraïne, en die situatie is sindsdien niet veranderd.

Levens worden dagelijks verwoest, doordat (klein)kinderen, (groot)ouders, broers en zussen gedood (en vaak ook enorm verminkt) worden door wapens met grenzeloze kracht afgevuurd door mensen die zelf vaak ook (klein)kinderen, (groot)ouders, broers en zussen hebben. Dat valt moeilijk te begrijpen.

Of eigenlijk is het nauwelijks te bevatten hoeveel verdriet dit teweeg brengt in de wereld.

Waarom? Is de vraag die blijft hangen. Want waar wij ons als kinderen al grote zorgen over maakten – dat er uiteindelijk geen goede reden is voor al dit hartverscheurende geweld – blijkt meer dan ooit waar. En het draagvlak voor dit kwaad blijkt toch behoorlijk solide.

In het leger gaan is niet moedig, het is treurnis ten top, zeker als je weet wie de beslissingen maakt. Anderen doodmaken voor een of ander doel dat gesteld is op basis van internationale belangenverstrengelingen is toch op zijn minst een beetje apart te noemen.

Degenen die de beslissingen tot oorlogen nemen vechten nu nooit mee op het slagveld. Dat was lang geleden wel anders. Bij gewelddadige conflicten toen ging de generaal letterlijk voorop in de strijd, met alle gevolgen van dien.

Nu zitten we met een koning, die zelf leeft in een ivoren toren, die [zegt](#) (of eigenlijk voorleest) dat we ons tot de tanden moeten bewapenen, tegen de Russen natuurlijk. Maar, Rusland heeft geen enkel belang bij het innemen van Europa. Het wilt vooral zelf als soeverein land mogen bestaan.

Daarnaast heeft Poetin daar totaal de mankracht niet voor; het vergt namelijk nogal wat ‘personeel’ om grote nieuwe gebieden in te nemen en Rusland zelf is al dunbevolkt. Poetin heeft er belang bij om Rusland te beschermen, en dat belang staat al decennia onder druk, en daar heeft hij gelijk in.

De situatie met betrekking tot Israël/Gaza is zo mogelijk nog helser. Een internationaal door mainstream-kanalen erkende genocide wordt door de leiders van onze maatschappij nauwelijks veroordeeld, terwijl het anti-antisemitisme concept uiteraard hoogtijdagen

Tienduizend jaar oorlog zonder dat ooit iemand won

Gepubliceerd: dinsdag, 20 mei 2025 09:35

viert.

En Israël wordt nog tweede op het songfestival ook. Hoe kan dat? Waar is de stem van het volk gebleven? Als het gaat om de hernieuwde genocide? Van het land dat daar al decennia lang over klaagt? Dit gaat toch alle perken te buiten? Of was deze uitslag simpelweg op voorhand bepaald? Hoe kan dit allemaal in godsnaam?

De vraag wat hiermee te doen blijft staan.

In onze visie is het met name belangrijk om een streep in het zand te trekken richting degenen die dit soort zaken veroorzaken en behartigen. Dat wilt zeggen: acties zetten om vanuit je eigen rol (hoe klein die ook is) iets te doen.

Wat precies? Dat is een persoonlijke zoektocht, waarbij het vooral van belang is je eigen positie en talenten te benutten, zonder jezelf in je eigen voet te schieten.

Want grenzen stellen is hierin wel echt aan de orde, ook al slagen we daar alleen niet volledig in. Als iedereen iets doet – op eigen inschatting – dan maken we samen natuurlijk een verschil. Veel kleine beetjes helpen wel degelijk.

De onschuld die we als kind hadden, en misschien nog hebben, mogen we niet verliezen. Oorlogen zijn per definitie mensonterend en zouden niet moeten bestaan. Het draagvlak daarvoor verminderen kent nu de hoogste prioriteit. Zodat we humaan kunnen blijven.